

Suomen sarjakuvaseura r.y:n hallitus

Veli-Pekka Alare, Sotkankatu 18 B 64, 33230 Tampere 23, puh. 931/27909

Markku Haapio, Yhteiskoulu, 21570 Sauvo, puh. 921/730 919

Ilpo Hakasalo (puheenjohtaja), Vaasankatu 19 B 34, 00500 Helsinki 50,
puh. kotiin 713 452, puh. toimeen 784 460

Kersti Juva, Nervanderinkatu 12 A 13, 00100 Helsinki 10, puh. 449 812

Tarmo Koivisto, Kruunuvuorenkatu 9 B 6, 00160 Helsinki 16, puh. 636 962

Jyrki Laelma (varapuheenjohtaja ja rahastonhoitaja), Albertinkatu 13 A 15,
00210 Helsinki 21, puh. toimeen 647 711/286.

Sihteerit:

Eila Sandborg, Merikatu 5 D, 00140 Helsinki 14, puh. kotiin 634 730,
puh. toimeen 578 822.

Julkaisija: Suomen sarjakuvaseura r.y. Pl. 927, 00101 Helsinki 10,
Postisiirtotili 35164-9

Jäsenmaksu vuodelle 1973: 8 mk, alle 18-vuotiailta 4 mk.

Osoitteenmuutokset pyydetään lähettämään hyvissä ajoin ja kirjeellisesti seuran postiosoitteeseen.

Toimitus: Juhani Härmä (vastaava toimittaja), Heikki Kaukoranta

Taitto: Tarmo Koivisto

Kirjoittajat vastaavat itse artikkeleissaan esittämistään mielipiteistä, jotka eivät välttämättä edusta Suomen sarjakuvaseuran tai Sarjainfon toimituksen kantaa.

POIMINTOJA TOIMINTAKERTOMUKSESTA VUODELTA 1972

- Ylimääräinen vuosikokous pidettiin 2.5. ja sääntömääräinen kokous 28.10.
- Sarjainfoa julkaistiin 6 kertaa.
- 27.2. järjestettiin sarjakuvaluentokurssi, josta julkaistiin monistettu referaatti
- 22 - 23.4. järjestettiin Helsingissä Pekka Puupää-päivät eräiden muiden järjestöjen kanssa. Aiheesta julkaistiin esite "Puupää-tiedot".
- 28 - 29.10. pidettiin populaarikulttuuripäivät yhteistyössä Kriittisen korkeakoulun kanssa.
- Yhteyttä on pidetty tiiviisti useitten ulkomaiden seurojen kanssa mm. julkaisuja vaihtamalla. Syyskuun alussa osallistui Suomen sarjakuvaseuran silloinen sihteeri Genovassa järjestetyille sarjakuvapäiville.

POIMINTOJA TOIMINTASUUNNITELMASTA VUODELLE 1973

- Kaikki suomalaiset sarjakuvankustantajat pyritään saamaan seuran kannatusjäseniksi.
- Informaatiota seurasta tehostetaan entisestäänkin.
- Julkaisutoimintaa pyritään lisäämään: populaarikulttuuripäivien aikana pidettyjen esitelmien julkaisemista kirjana on suunniteltu, samoin suomalaisten harrastelijapiirtäjien antologian toimitamista, mikäli siihen saadaan tarvittavat varat.
- Maamme lehtien sarjakuvatilannetta pyritään korjaamaan, samoin selvitetään sarjakuvalehtien keräilytilannetta asianharrastajien keskuudessa sekä mahdollisen sarjakuvahuutokaupan tarvetta.
- Yhteistyötä lisätään ulkomaiden ja erityisesti pohjoismaisten seurojen sekä julkaisujen kanssa.
- Turussa pidetään maaliskuussa Puupää-päivät, joiden yhteydessä jaetaan Puupää-hattu ansioituneelle suomalaiselle piirtäjälle. (Ks. toisaalla tässä numerossa).
- Seuran tarkoitus on osallistua ainakin Jyväskylän Kesään sekä Helsingin juhlatiikoille.
- Toiminnan laajentamista populaarikulttuurin muiden alueiden suuntaan on harkittu. (Vrt. viime syksyn pop-kulttuuripäivät).
- Arkistoa kartutetaan jatkuvasti ja se pyritään saatamaan jäsenistön käyttöön niin pian kuin mahdollista.
- Sarjakuva-aiheisen opetuspaketin suunnittelua koulujen käyttöön on harkittu, samoin maamme sarjakuvatutkimuksen koordinoitua ja suunnittelua.

Näistä asioista voitte lukea enemmän Infon tulevissa numeroissa.

MUISTILISTA!

JÄSENMAKSUT!

Vuosi on vaihtunut ja Sarjainfon ensimmäisen numeron välissä saapuu jokaiselle jäsenelle tilillepanokortti, jonka avulla seuran jäsenmaksu on entistäkin kätevämpi suorittaa. Merkitkää Tiedonantoja-osastoon "jäsenmaksu 1973", maksun suuruus (8 tai 4 mk) asiaankuuluvaan kohtaan, mikä käässä missään tapauksessa unohtako nimenne ja osoitettanne pois.

T-PAITAT!

Suomen sarjakuvaseuralle on suunnitteilla oma T-paita. Paidan kuva- ja sana-aiheeksi kaivattaisiin ideoita. Seuran jäsenet voivat lähettää ehdotuksiaan - joko kuvallisia tai pelkästään sanallisia - seuran osoitteeseen. Perästä kuuluu.

OHJELMA!

OHJELMA: Numerossa 1972:6 olleen populaarikulttuuripäiviä käsitelleen kirjoituksen laistijan nimikirjeimet JH olivat painatusteknisen erehdyksen vuoksi muuttuneet muotoon JH. Valitsemme tapahtumista, lisäyksenä mainittakoon, että ulkomaisten lehtien esittelyjen laatimisen viime numerossa olivat osallistuneet toimittajien lisäksi Timo Reenpää ja Jukka Rislakki.

KIRJEITÄ...

Hyvä Toimitus,

Kiitos kovasti kun julkaisitte mielipiteeni. Mutta asia onkin vakava. Loppujen lopuksi on olemassa sekin vaara että Infosta tulee jonkinlainen elitistinen asiantuntijain katederi. Johon saamaton jäsenkunta ei uskalla sanoa mitään. Mutta toistan vielä: ei se kuulu jäsenkunta eikä kukaan muu, jos niin käy.

Sitten Infosta vielä lisää. Numero 6:een mennessä tiedotteemme on jo muodostanut itselleen jonkinlaisen "vakioteiton", artikkelit alussa, pikkuvuorot, ulkomaanvieraat ja ostan-vaihdan-palsta sitten jäljempänä. Eikö voisi ajatella joidenkin esikuvien mukaista, todella "lehtimäistä" mallia Infollekin? Sivulla kaksi olisi esim. pääkirjoitus, puheenjohtajan taikka Toimituksen vanhimman käsialaa. Artikkeleille olisi varattuna tietty määrä sivuja, ei enempää eikä vähempää. Sitten seuraisivat muut osat järjestyksessä muodostaen lopulta aina yhtä monisivuista, selvästi jäsennettyä lehtä.

"Vihainen"

Vastaus "Vihaaiselle"

Kuten "Vihainen" voi huomata, Info on nyt saanut "lehtimäisen" asun, toivottavasti pysyvästi, sillä luotamme siihen, että jäsenemme maksavat pikaisesti tämän vuoden jäsenmaksunsa ja että saamme yhä lisää jäseniä, joiden jäsenmaksujen turvin ulkoasua voi jat-

TUTUSTUMISKÄYNTI KUSTANNUS & WILLIAMS!.

Järjestetään Vilpuri päivänä tänä vuonna, ts. 6.3.1973 klo 15.00. Ennakkoilmoittautumiset pyydämme tekemään sihteerille virka-aikana puh. 57 88 22 tai postitse maaliskuun 3. päivään mennessä.

Kokoukseen klo 14.30 Helsingin rautatieaseman juona sinisen bussin nro 21 lähtöpysäkillä (Sokoksen ja aseman välillä) tai noin klo 14.55 Williamsin toimitalon ulkopuolella Lauttasaareen, Itälehdenkatu 16.

Kahvitarjoilu.

Mikä on Williams? Suomen monitoimisin sarjakuvalehtien kustantaja, joka - muistettakoon jälleen - julkaisee myös kokosuosalaista Sarjis-lehteä. Tästä laista jäsentilaisuutta onkin kaivattu jäsenistömme keskuudessa, mm. Lauri Karvonen on esittänyt tämän suuntaisen toivomuksen. Ainakin yksi toinen jäsentilaisuus lienee luvassa kevään aikana. Seuratkaa ilmoitteluaamme tässä lehdessä.

kuvasti parannella. Kuitenkin olisi mielestämme turhaa ja itse asiassa mahdotonta määrätä artikkelisivuille tiettyä kiintiötä; olisiko siitä mitään hyötyä tai iloa? Selvään sisällön jäsenyykseen pyrimme jo viime numerossa kuten tässäkin, mutta tässä vaiheessa ei voi vaatia, että lehti olisi aina yhtä monisivuinen; kuinka monessa aikakauslehdessä on joka kerta sama määrä sivuja? Muuten kiitämme "Vihaista" asiallisista mielipiteistä, jollaisia toivomme muiltakin jäseniltämme, kuten olemme jo aiemmin ilmoittaneet. - Toimitus

Toimitukselle

En ole ihan samaa mieltä viime numerossa olleen "Vihaisten" kirjeen kanssa. En tiedä onko toimituksella liian suuri urekka vai ei, mutta en ole mitenkään huomannut infon monipuolisuuden karsivän. Ulkomaanasioita on minusta juuri sopivasti, samoin kotimaan juttuja, joita tietysti voisi olla enemmänkin. On joka tapauksessa tärkeää, että saamme tietää mitä muualla maailmassa tapahtuu ja millaisia kirjoja ja sarjoja siellä ilmestyy. Alan ainana lehteni Suomessa Info täyttää käsittääkseni mainitsemi tehtävänsä, toivottavasti v. 1973 Info ovat yhtä hyviä kuin viime vuonna.

"Tyytyväinen"

Kiitos hyvä ystävä, erinomaisesta kirjeestäsi. Yritämme tietysti tehdä parhaamme. Toivottavasti saamme jatkossakin yhtä myönteisiä kirjeitä. - Toimitus.

NUOMIO!

Keräilijöiden uutisten toimittajat julkaisevat näinä päivinä sarjakuvalehtiluettelon, jonka nimenä on Keräily-sarjakuvalehtien hinnasto. Kysymykseen tulevat suomalaiset lehdet. Luettelosta tulee noin satesivuinen, A 5-kokoinen, painoksesta 1 000 kappaleen suuruinen. Julkaisuun kieliä ovat suomi, ruotsi ja englanti.

Kysymyksessä ei ole tavallinen myyntiluettelo, jonka mukaan voisi tilata julkaisevilta antikvariaateilta lehtiä, vaan jonkinlainen ohjehinnasto. Aineisto jakautuu kahteen osaan, joista toiseen kuuluvat ns. normaalikeräilylehdet, toiseen harvinaisuudet. Edellisistä ilmoitetaan muutamien sarjakuvalehtiin erikoistuneen antikvariaatin hintojen perusteella lasketut myynti-, vaihto- ja sisäostohinnat. Jälkimmäisistä ei niitä katsota voittoa antaa.

Lähes kaikista lehdistä on mustavalkokuva, mahdollisuuksien mukaan lehden ensimmäisestä numerosta. Julkaisijoiden tarkoituksena on saada luettelosta toistuvasti vuosittain tai joka toinen vuosi ilmestyvä.

Suomen sarjakuvaseuran jäsenet voivat saada luettelon 40 % alennuksella eli kuudella (6) markalla. Tilaukset pyydämme seuran osoitteella, jolloin voimme lähettää hinnaston postiennakkolla (6 mk + postikulut).

Muut kuin seuran jäsenet voivat tiedustella luetteloa (hinta tällöin 10 mk). Kuusikulman antikvarisesta kirjakaupasta (Viipurinkatu 1, 00510 Helsinki 51).

Äidinkielen opettajain liitto piti talvipäivät Seinäjoella loppiaisenä. Päivillä puhui mm. toimittaja Jukka Rislakki, jonka aiheena oli sarjakuva. Hän puhui mm. sarjojen sisältöanalyysistä, elokuvaan vertaamisesta, väkivallan tutkimisesta, sotasarjojen analysoinnista, antisarjakuvan seipittamisestä, jne. Julkaisuteknisistä syistä emme valitettavasti saaneet tähän numeroomme tarkempaa selontekoa aiheesta, mutta palatkaamme siihen varmasti ensi numerossa.

Päivillä liittyi 23 äidinkielenopettajaa seuraamme jäseneksi. Uskome, että liittyy vielä huomattavasti enemmän kun liiton Virke-lehden seuraavaan numeroon tulee seuraamme esittely.

Kuvaametaidon opettajien liiton jäsenlehden seuraavassa numerossa kerrotaan samoin sarjakuvaseuran toiminnasta ja kehoitetaan liiton jäseniä liittymään seuraamme.

Länsi-saksalainen sarjakuvaseura INCOS (Interessengemeinschaft Comic Strip), joka julkaisee Incos-Nachrichten-nimistä tiedotuslehteä, järjestää huhtikuussa Berliiniin kolmipäiväisen sarjakuvakokouksen. Tähän pääsihtäisen tienoissa järjestettävään kongressiin voi osallistua ottamalla yhteyttä Peter Skondzikiin (1000 Berlin 30, Goltstr. 35).

Incos-yhdistykseen voi myös liittyä, jäsenmaksu on DM 6,- vuodessa. Yhdistys on keskittynyt parhaasta päästä vanhojen sarjakuvalehtien keräämiseen edistämiseen.

SARJAKUVALEHTI-HINNASTO

Nostalgia Press-kustantamo on julkaissut Kirjamyyntiluettelon (Nostalgia Press, Box 293, Franklin Square, N.Y. 11010, USA, Book Service: Spring 1972 List.). Eräitä poimintoja, mukana uusia ja vanhempiakin kirjoja, jotka - huomattakoon - eivät siis kaikki ole Nostalgia Pressin kustantamia vaan välittämiä:

- Little Orphan Annie 1935-45, 600 sivuinen kokoelma, alennettu hinta 7,95 dollaria.

- Dick Tracy 1931-51, alennettu 5,95 dollaria.

The Spirit (Will Eisner), täydellinen kertomus vuodelta 1942, 5 dollaria.

- Johnny Comet vuodelta 1951, paperback, 5 dollaria.

- Tarzan, The Fearless, Rex Maxon-reprint vuodelta 1936, 6 dollaria.

- Crumbin Head Comix ja Fritz The Cat, molemmat erikseen 2,95 dollaria.

- Buck Rogers, Collected Works, alennettu 6,95 dollaria.

- The Prince Valiant Series, Hal Foster, 7 Prinsssi Rohkeus-kirjan sarjasta saataville numerot 3-7, jokainen erikseen 3,95 dollaria.

- Superman from The 30's to 70's, Hardcover, 366 sivua, 10 dollaria.

- Batman -"-, 10 dollaria.

- 75 Years of Comics, Hardcover-history of Comics from 1896-1971, 9,95 dollaria.

- Marton Sheridan, Comics and their Creators, uusittu painos, 3,95 dollaria.

- Comix (kirj. Les Daniels). Sarjakuvalehtihistoriikki viimeisten 50 vuoden ajalta. 7,95 dollaria.

- Phase nro 1, 84 sivua värisarjoja. Neal Adams, Gray Morrow, Jeff Jones, Frank Brunner, Ken Smith ym. 5 dollaria.

- Squa Front, 80 sivua. Evans, Frazetta, Crandall, Feldstein, Wrightson ym. 3 dollaria.

- Phantasmagoria nro 1, 40 sivua, Ken Smith, Paperback kuten kaksi edellistäkin. 3 dollaria.

- The Magic of Frank Frazetta. 25 sivua Tarzania ja muita. 3,50 dollaria.

- Lisäksi mainoksia mm. seuraavista kokoomakirjoista, jotka maksavat 2 - 35 dollaria: Flash Gordon, Terry and the Pirates, Little Nero, The Phantom, Mandrake, Popeye.

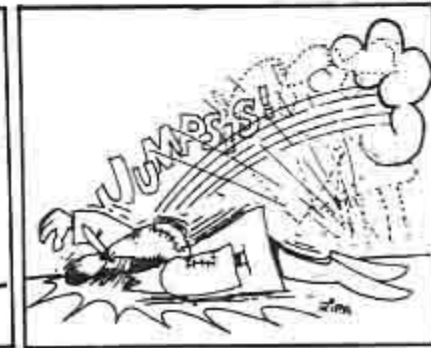
Myyn erittäin hyväkuntoisina Kalle Anka & Co - lehden numerot 1, 2, 5, 8, 14, 21, 23, 25, 27, 28, 35, 36, 40, 50, ja 51/1961. Juha Ruusuvaara, Koulukatu 12 A 10, 94100 Kemi 10.

SARJIS 1/73

NUOREN S. HEILÄN
+ MAINIO "RADIKAALI"

SARJIS n:o 1/1973 ilmestyi tammikuussa. Jo tutuis- ta sarjoista ovat tällä kertaa mukana Joonas, Rontti, Pekko, Romusarja (kts. kuva) sekä Radikaali. Uutuuksia ovat Risto Pulkkinen Paukku (kts. kuva), Oskarín nimetön science-fiction-sarja sekä nuoren kyvyn Kalervo Pulkkinen Töpsis. Lisäksi Heikki Kaukoranta käsittelee kirjoituksessaan suomalaisten sarjojen hölmöläistyyppejä. Nyt on jälleen täysi syy suosia suomalaista!

TAPAUS KEURUU

Pienten matkarmutkien jälkeen on Vesa Oittisen ja Timo Tuomiston kirjoittama mieltäkiinnittävä se- lonteko vanhasta suomensukulaesta heinosta ja sen äs- kettäisestä tutkijasta, Helsingin yliopiston vertai- levan kansatieteen v.t. dosentista N.N:stä nähnyt päi- vänvalon ateneumilaisten Mauri Kunnaan ja Hannu Salmen viimeistelemänä. Teoksen nimi on lyhyvästi Tapaus

"Keuruu" taikka Dosentti NN:n ihmeelliset seikkailut Suomessa ja Neuvostoliitossa. Siinä on 41 sivua ja sen hinta on Smk 2,50, ja sitä on saatavissa aina- kin Kirjavintistä Helsingistä - jollei ole jo loppunut, siitä otettiin vain 200 kappaleen painos. Suositellaan lämpimästi kansatieteestä, keuruulaista- ta ja sarjakuvista kiinnostuneille.

HÄMMÄSTYKSEKSEEN
HÄN TOTESI, ETTÄ NUO
PÄIVISIN NIIN KUNNON
KEURUULAISET AN-
TAUTUIVAT ÖISIN MITÄ
RIITAIMMIN HEINOIN
PALVELEMAAN PAKA-
NALLISIA EPÄJUMALIAAN

SUURVISIIRIN TERVENDYS SUOMALAISILLE

BONJOUR À
TOUS LES
FINLANDAIS!

TABARY-

Helsingin Sanomat julkaisi jokin aika sitten Karin pilakuvan, jossa tunnettuja suomalaisia poliittisia hahmoja esiintyi Ahmed Ahna-sarjakuvasta tutussa tilanteessa. Jäsenemme Timo Reenpää lähetti tämän mukaillen sarjan piirtäjälle Tabarylle, joka oli kovin ilahtunut ja hämmästynyt siitä, että hänen sarjansa on meillä niin tunnettu, että sitä voidaan jäljitellä sanomalehden pilapiirroksessakin. Kuvan tekemisessä suurvisiiri toivottaa hyvää päivää kaikille suomalaisille.

JUKKA RISLAKKI:

SUOMALAISET SARJAKUVIEN LUKUVOINA

Suomalaiset ovat vanhastaan sarjakuvekansaa, mutta "hyvän kulttuurin" ystäviä voidaan lohduttaa tietäällä, että yhden vuoden aikana todennäköisesti useampi suomalainen lukee vielä kirjan kuin sarjakuvalehden. Tutkimukset sarjakuvaharrastuksestamme ovat vähäisiä, vanhoja ja usein liikesalaisuuksia. Se toki tiedetään, että amerikkalaisia sarjakuvia luumme ylivoimaisesti eniten.

Varsinaisena sarjakuvien lukemisikänä pidetään 7-15 ikävuosia. 15-20-vuotiaat lukevat paljon seikkailusarjoja ja täysikasvuiset huumorisarjoja. USA:ssa noin 80 % miehistä ja naisista lukee sarjakuvia säännöllisesti, ja sanomalehtisarjojen suurin lukijaryhmä (60 %) on aikuiset. Lähes kaikkien amerikkalaisten ja ruotsalaisten lasten on vältetty lukevan säännöllisesti sarjakuvia - sarjakuvalehtiäkin ostaa 90 % jenkkipolapsista vakituksista.

Suomessa luvut ovat kaukana vähemmän komeista. Meillä ehkä puolet miehistä ja vielä vähemmän naisia lukee sarjoja. Yli 10 vuotta sitten tutkittiin, että suomalaislapsista 75 % luki sarjoja - luku vaihteli paikkakunnittain, esim. Tampere 95 % ja Rovaniemi 46 %. 9-11-vuotiaista kansakoululaisista 70 % ja 12-15-vuotiaista 80 % luki sarjakuvia.

Eräät kustantajat ovat arvioineet suurimmat lukijaryhmänsä: Retu 9-12, Nakke 3-13, Ville Vallaton 4-14, Robin Hood 8-14-vuotiaat jne. Kirjapaloille tulee kirjeitä jopa 3-vuotiailta. Aku Ankkan suurin lukijaryhmä on tietääkseni lapsi-ikä chittaneet - etenkin 30. vuoden molemmat puolet sitä lukevat yllättävän paljon. Suhteellisesti vähiten Akua lukevat aikuisista kansakoulun käyneet ja maanviljelijät, eniten oppi- tai ammattikoulun käyneet ja toimihenkilöt tai johtajat.

Sarjakuvia luetaan eniten sanomalehdistä; ne ovat sanomalehtien luetuimpia osastoja. Sarjakuvalehdillä on tietysti pienempi lukijakunta. Sarjakuvalehtien huipput - 35 eri lehteä - saavutettiin vuonna 1961. Sen jälkeen seurasi lasku, joka kääntyi nousuun ja uuteen ennätykseen vasta viime vuosina. Nythän jätkevasti kasvava Williams-yhtiö julkaisee yksin ainakin parikymmentä sarjakuvalehteä.

Kaikki suuruutta ilmaisevat numerot eivät ole keskenään vertailukelpoisia, mutta yritän silti luotella

Suomen suosituimmat sarjakuvat.

Suomessa on kaksi tasaväkiä jättäjäistä, joiden levikki on kansainvälisestikin katsottava. Nämä ylivoimaiset ykköset ovat Helmi ja Heikki sekä Aku Ankka.

Helmi ja Heikki (Touhulan perhe) ilmestyy arkisin 24 suomalaisessa sanomalehdessä, yhdessä sunnuntain lehdessä ja yhdessä aikakauslehdessä. Sen teoreettinen yhden päivän painos lienee 700 000:n murkilla.

Aku Ankka on yksin sarjakuvalehtien alalla (nettolevikki viikossa lienee juuri noussut 320 - 330 000:een viikossa; yli miljoona suomalaista lukee sitä). Lisäksi se lienee Helsingin Sanomien suosituin arkistriippi (300 000). Vielä se ilmestyy Ilta-Sanomissa ja omia kirjojaan. Disney-sarjat yleensäkin ovat suosittuja. Esim. Papi (Mullivilli) ilmestyy useissa lehdissä.

Tenavia ja Mäsa on siis virheellisesti mainostettu Suomen suosituimmiksi sarjoiksi. Aivan kärkeen ne kyllä nousevat Velhon, Pummien ja Mäsan erkin kanssa. Useimmat näistä eivät ilmesty ainakaan HS:n suuressa sunnuntaipainoksessa vaan eräät myös kirjoja ja muissa lehdissä ja lehtinä. Aina-kaan paljon niistä eivät jää jälkeen Ferdinand ja Pulteri.

Sitten on mainittava monissa lehdissä ilmestyvät Mustanaamio (Fantom, Urja), jolla on mielikin lehtiä ja kirjoja, Mandrake (Taika-Jim, myös kirjoja, aikak. lehdissä) sekä Tarzan, joka on Willin parin myyntivalitti Suomessa, sekä Eeva ja minä eli Jonesin tytöt.

Suosituimmat lastensarjakuvalehdet Akun jälkeen ovat Nakke ja Retu ja vanhastaan Retu on Hanna-Barbera-tuote, jonka muutkin sarjat, esim. Kiviset ja Soraset ovat menestyneet.

Kaikkien luetteluille-suosikkisarjoille on yhteistä yksi asia: ne ovat amerikkalaisia. Meillä on vain yksi suomalainen sarjakuvalehti (Sarjis) ja yksi laajalevikkoinen lehtisarjakuva (Runteli).

Tulkintavaikeuksista kerrottakoon vielä yksi esimerkki: Tekavuosinehen Aku Ankka oli "maailman hauskin kuvasarjalehti" kun taas Nakke Nakuttaja oli "maailman hauskin sarjakuvalehti".

JUHANI HÄRMÄ: ULKOMAISIA SARJAKUVATUTKIMUKSIA

Rinaldo Traini (toim.): Rapporto sulle stampa e fumetti in Italia (Roma 1971) - "Raportti Italian sarjakuvalehdistä" on 81-sivuinen kirjallisuus-sosiologinen tutkimus, jonka on toteuttanut ikonografisen tutkimusten keskus "Immagine". USA:n ohella Italia on maailman suurin sarjakuvajulkaisujen tuottajamaa, jossa yleensä luetaan vähän kirjallisuutta mutta paljon sarjakuvia. Tutkimuksen ensimmäinen osa on deskriptiivinen analyysi vuorokauden sarjakuvajulkaisuista, ja se sisältää yksityiskohtaisia tilastotietoja sarjojen eri julkaisumuodoista, jotka on jaettu kymmeneen ryhmään, sekä tuotanto-, levitys- ja painatuskuluista ym. Toisessa osassa tarkastellaan lähemmin kahdenlaisia julkaisuja: aikuisten sarjakuvia (lähinnä eroottisia) ja specialisoituneita lehtiä, joita v. 1970 ilmestyi 6 (niistä on vielä glossa 4, esim. "Linus", esitteli Infossa 1972:6). Tähänkin liittyy tarkkoja taulukoita. Kirjan lopussa on laaja italiantielisten alan tutkimusten ja sarjakuvajulkaisujen bibliografia, joka on tyrmistyttävää kyllä laadittu kronologiseen järjestykseen ja jossa tekijöiden nimet mainitaan teosten nimien jälkeen! Luettelosta käy kyllä ilmi se, että julkaisujen määrä on kasvanut valtavasti nimenomaan 1960-luvun loppupuolella. Teos on Helsingin Yliopiston Kirjastossa.

Romano Calisi (toim.): Comics, arti figurative e spettacolo (Roma, Perugia, Spoleto 1971)
- Tämän 82-sivuisen monisteen on julkaissut IRCCM (Joukkotiedotusvälineiden tutkimusinstituutti) yhteistyössä UNESCO:n kanssa. Siihen sisältyy neljä artikkelia, joissa teoksen nimen mukaisesti tarkastellaan sarjakuvan sekä muiden taide- ja viestintämuotojen vuorovaikutusta. Kirjoituksille on myös yhteistä se, että ne ovat jonkinlaisia italialaisen, ranskalaisen ja espanjalaisen sarjakuvan historiikkajäivätkä kovin syvällisiä analyysseja. Kaksi ensimmäistä artikkelia on kirjoitettu italiaksi, yksi ranskaksi ja yksi espanjaksi. Claudio Bertieri'n

jutun nimi on "Italialainen sarjakuva ja kansallinen kulttuuri", mutta itse asiassa hän käsittelee maansa sarjakuvalehdistön historiaa sosiologisesti näkökulmasta. Ernesto G. Lauran kirjoitus on "Sarjakuvien ja elokuvan kielen välisiä suhteita", mutta hän kertoo siinä lähinnä amerikkalaisen elokuvan vaikutuksesta italialaiseen sarjakuvaan. Claudio Moliterni esittää katsauksen ranskankieliseen sarjakuvaan ennen ja nyt. Luis Casca kirjoittaa sarjakuvista ja taiteista Espanjassa ja tuo esille uusia tietoja ja näkökohtia meillä vähän tunnetusta espanjalaisesta tuotannosta. - Teos on Helsingin Yliopiston kirjastossa.

Estudios de información 19-20 (1971): los "comics"
Espanjan tiedotus- ja matkailuministeriö julkaisee viestintään ja joukkotiedotusvälineisiin erikoistunutta aikakauslehteä, jonka 542-sivuisen kaksiosnumeron teemana on sarjakuva. Numeroon sisältyy eri asiantuntijoiden 15 artikkelia, jotka valottavat sarjakuvan historiaa, estetiikkaa, semiologiaa, sosiologiaa sekä tuotantokysymyksiä. Useimpiin juttuihin liittyvät lyhyet englannin- ja ranskankieliset tiivistelmät. Yllättävältä saattaa tuntua muutamien juttujen marxilainen näkökulma espanjalaisen ministeriön kustantamassa julkaisussa. Artikkelit vaikuttavat melko vaihtelevan tasoisilta, mutta kannattaneen parina merkille esim. Mafaldaa, undergroundia (2 kpl), elokuvan ja sarjakuvan vertailua sekä espanjalaisista sarjakuvatuotantoa (2 kpl) käsittelevät jutut. Kirjassa on lisäksi Pacho Fernández Larrondon kokonaan laaja historiallinen taulukko sekä hyvin summittainen kirjallisuusluettelo, jota tosin täydentävät artikkelieihin liittyvät kirjallisuusviitteet. Lopussa on alan kirjojen ja lehtien arvosteluja. Kuvitusta on jonkin verran, erityisesti underground-lehdistä. Tämän numeron hinta lienee 3 dollaria ja siitä voidaan tilata osoitteesta Editora Nacional, Departamento de Publicaciones Periódicas, José Antonio, 62, Madrid-13.

Länsi-Saksaa on luultu melko sarjakuvattomaksi maaksi, mutta käsitystä on aihetta muuttaa. Tietoja tilanteesta:

Vuosittain Länsi-Saksassa myydään noin 30 miljoonaa sarjakuvalehteä, ja eläillä vallitsee aikamoinen kilpailu, etenkin kun mahtava Springer-yhtiö on nyt heittäytynyt leikkiin mukaan. 10-17-vuotiaiden on tutkittu olevan kovin kiinnostuneita sarjakuvista, mutta tarjonta on käsittänyt paljolti lasten eläin-sarjoja. Springerin Berliiniin perustama Koralle Verlag julkaisee Zack-sarjakuvalehteä ja alkaa toimittaa muitakin viihdelehtiä. Zackin myynti on 200 000 kappaletta. Stuttgartilainen Ehapa-yhtiö julkaisee Micky Mausia ja komeita Aku Ankkan erikoisnumeroita sekä Asterixia saksaksi. Münchenissä toimii Kauka-Verlag (Fixi ja Foxi, entinen suomalainen Vili ja Vippi). Tämä veteraani julkaisee myös Pepitoa. Tinttiä (Tim und Struppi) tekee Carlsen-Verlag. Aar-Verlag on julkaissut kai jo 22 Tenavat-kirjaa. Saksalaiset ovat Tenava-hulluja muutenkin: lokakuun

lopussa alkoi televisiossa pyöriä 7-osainen Tenavat-sarja (tekijä amerikkalainen trikkikuvaaja Bill Meledez).

Lisää tietoja saa Der Spiegelistä (numerot 38 ja 45/72), joka yleensä kunnostautuu Länsi-Saksan sairaa kustannustoiminnan arvostelijana. Numerossa 38 Spiegel iski Springerin uuteen Zack-julkaisuun julkaisemalla pitkän, kuvitun ja hyvin kriittisen jutun. Näin Spiegel: "Bild Zeitung lapsille... paljasta rotuvihaa... hyvät pahoja (kommunisteja, Migejä, intiaaneja) vastaan... murhia ja tappoja". Huolimatta retusoinneista on sarjoihin - jotka muuten on ostettu Belgiasta ja Ranskasta - jäänyt Spiegelin mielestä runsaasti väkivaltaa ja taantumuksia. Zackin on ottanut reposteltavakseen myös Länsi-Saksan ammattiyhdistysliikkeen nuorisolehti Ran, jonka mukaan Zack osoittaa sympatiaa tyrannoille ja diktaattoreille.

Aloittaessaan Zackin Springer pani lehensä kirjoittamaan siitä. Useiden Springer-lehtien kulttuuripalstoilla kiitettiin uutta sarjakuvalehteä.

Spiegelin kritiikissä voidaan olla takana joitakin lehden kustannuspoliittisia tai muita pyrkimyksiä, kun ottaa huomioon, että Zackin sarjakuvat ovat peräisin Tintin- ja Pilote-lehdistä; mukana mm. Underzon ja Goscinnyn Asterixia varhaisempi, vähintään yhtä loistava sarjakuva Oumpah-Pah-intiaaneista. - Toimitus.

MUISTUINPANOJA ITALIALAISESTA SARJAKUVASTA

Viime syyskuun alussa Genovassa järjestetyn sarjakuvafestivaalin yhteydessä (ks. Sarjainfo 1972:5) julkaistiin sodanjälkeisen italialaisen sarjakuvan historiikki, *Appunti sul fumetto italiano del dopoguerra*. Kirjan tekijä on Gianni Bono, genovalaisen sarjakuvaseuran johtomies. Kirja on runsaasti kuvitettu, ja se antaa hyvän kuvan Italian monipuolisesta ja laajasta sarjakuvatuotannosta, jota meillä tunnetaan huonosti. Esipuheessa todetaan, ettei Italiassa ole vielä koskaan tarkasteltu vakavasti sikkäläistä sodanjälkeistä sarjakuvaa, vaan on keskitytty amerikkalaiseen tuotantoon; Espanjassa, Ranskassa ja Saksassa taas päinvastoin kansallisen tuotannon tarkastelu on etuelällä. Bono sanoo pyrkivänsä esittämään vain "muistuinpanoja" sarjakuvista, mutta kirja vaikuttaa kyllä melko parusteelliselta.

Laaja ensimmäinen luku on omistettu humoristiselle sarjakuvalle, jonka lukuisista edustajista meillä tunnetaan vain Jacovitti. Kolme lukua käsittelee seikkailu-, viidakko- ja superhen-tyypisiä sarjoja. Kirjaan sisältyy mielenkiintoinen luku "kotona tehdyistä ulkomaisista sarjoista", lähinnä Mikki Hiirestä ja Aku Ankasta, joita useat italialaiset taiteilijat piirsivät jo ennen toista maailmansotaa ja jotka nyt ovat levinneet italialaisten tekemänä eri puolille maailmaa. On kiintoisaa lukea myös viime vuonna virallisesti kymmenen vuotta täytäneestä aikuisten sarjakuvasta, nk. "mustasta sarjakuvasta", jonka ensimmäinen edustaja oli Diabolik, seuraajinaan Kriminal, Satanik, Demoniak, Sadik, yms. Tässä voi mainita myös suositut eroottiset, usein sadistisesti värittyneet sarjat, jotka keskittyvät yleensä upeitten sankaritarrien kuvaamiseen. Crepaxin, Buzzellin sekä Magnusin & Bunkerin edustama intellektuaalinen sarjakuva on myös saanut kirjassa sijansa, tosin kovin suppeasti käsiteltynä. Liiteosassa kerrotaan sarjakuvan käytöstä opetuksessa, josta harvinaisena esimerkkinä mainitaan Disneyn hahmojen käyttöä terveystoiminnassa. Viimeinen luku on omistettu "kahdeksannelle taide-muodolle", animaatiofilmille, ja sen suhteille sarjakuvaan.

"CAPITAN MIRI" della Esse G Esse (c) Dardo

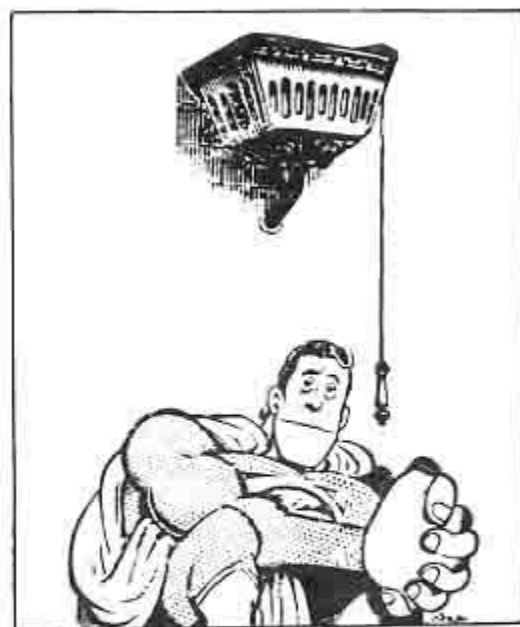

MASSIMO DE VITAN "AKU ANKKA" JA HUGO PRATTIN "CAPITAN CORMORANT"

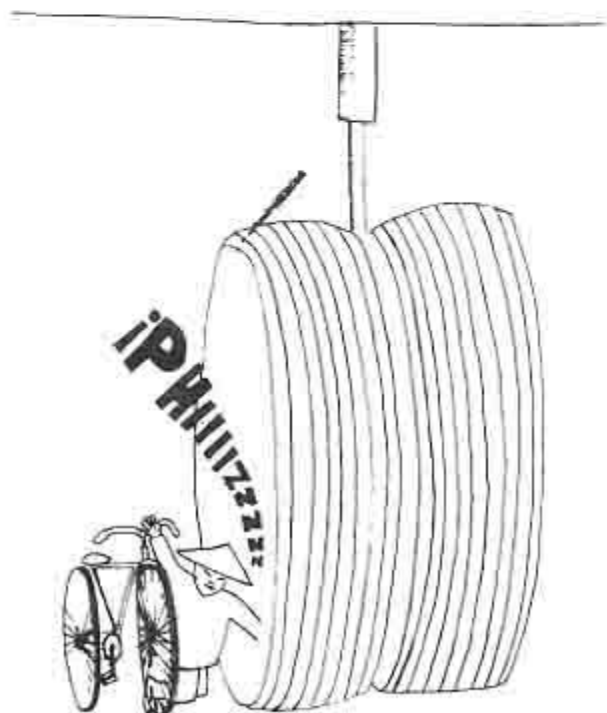

KOLMANNEN MAAILMAN KUVIA

Jukka Pielakki

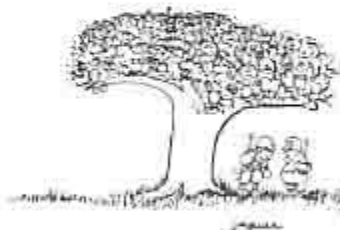
ZIRALDON SUPERSANKARIHERJÄÄ

TYYPILINEN TILANNE: PIENI SISSI
KIUSAA SUURTA HYÖKKÄJÄÄ

DISNEY-HAHMO
KUUBALAISESSA
LASTENLEHDSSÄ

Versión de
WALT DISNEY
Reproducido
por
DOMINGO GARCIA

"IKÄVINTÄ TÄSSÄ SODASSA
ON, ETÄ SISSIT KATOAVAT
JALKIA JÄTTÄMÄTTÄ." JAGUAR

Sarjainfo esittelee nyt joukon meillä melko tuntemattomia ns. kolmannen maailman maiden piirtäjiä. Heille kaikille on yhteistä se, että he piirtävät vain omalle kansalleen, kansalle, joka usein on saanut kokea mitä sellaiset sanat kuin kolonialismi ja imperialismi käytännössä merkitsivät. Näiden pilan- ja sarjakuvapiirtäjien työ on taistelua voimakasta ulkomailla rehoittettua viihdetarjousta - Mikki Hiirtä, Bonanza, Valittuja Pelloja - vastaan.

RIUS (Eduardo del Rio) syntyi Meksikossa 1934. 1959 hänet valittiin maan parhaaksi poliittiseksi pilapiirtäjäksi, ja hän on saanut myös Montrealissa jaottavan kansainvälisen piirtäjäpalkinnon. Häntä sanotaan uudelleen sarjakuvan, poliittiseen sarjan ensimmäiseksi tekijäksi. Tämä mainos voi osua paikalleenkin, vaikka oikeastaan hänen työnsä näyttää olevan enemmän peräkkäin asetettuja pilakuvia kuin sarjakuvaa.

Rius on tehnyt useita kirjoja, ja parhaillaan hän valmistele Meksikon vallankumouksesta kertovaa kuvahistoriaa. Hänen tunnetuimpia töitään on Cuba para principiantes (Cuba for Beginners, Kuba för nybörjare), joka on "opaskirja amerikkalaisille" ja kertoo Kuuban koko historian 153 sivulla vuoteen 1959 asti. Tekstiä on melko vähän, mutta kirja on hyvä myös historiankirjana. Rius on tietysti Kuuban puolella mutta ei puolueellinen, sillä hän kertoo totuuden. Ruotsalaista laitosta saanee B kruunulla (Ordfront).

Brasilissa on perinteistään ylpeä mutta nykyään kahlehdittu lehdistö. Hyviä pilakuvia näkee silti vielä. Yksi maan suosituimpia piirtäjiä on ZIRALDO (Z. Alvez Pinto), joka työskentelee O Pasquim-viikkolehdestä Rio de Janeirossa. "Minulla ei ole mitään henkilökohtaista Satania, Tarzanin, Teräsmiestä, Mustanamiota ja Kapteeni Amerikkaa vastaan", hän sanoo - ja piirtää riehavaa supersankarisarjaa Os Zerois (Sankarit), joka onnistuneesti demystifoi amerikkalaisia sankareita.

JAGUAR (Sergio de Magalhães Gomes Jaguaribe) oli pankkivirkailija kunnes erosi työstään ja piirtäjä monessa lehdessä aina siihen asti kun hänet erotettiin työstään. Hänkin päätyi O Pasquimiin, jonka henkilökunta on usein saanut mieltä kirjoittamisestaan ja piirtämisistään kaltereiden takana. Jaguar uskaltaa harjoittaa oppositiopolitiikkaa pilakuvillaan. Hän on myös tehnyt sarjakuvaa, jonka sankari oli lapsilta meikaisia ryöstävä juoppo.

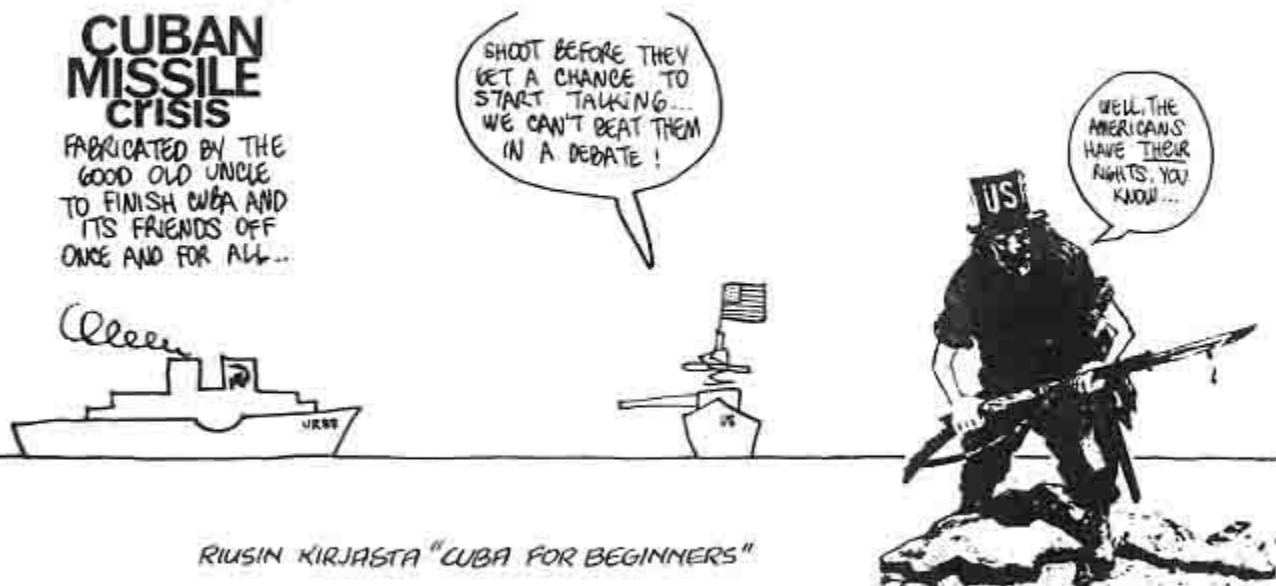
Jaguar on julkaissut kuvia vuodesta 1957, asuu Riossa ja pitää ihanteinaan mm. Steinbergia ja Tommy Ungereria.

HENFIL (Henrique de Souza Filho) on brasilialainen mustan huumorin piirtäjä. Se on hänestä ainoa mahdollinen huumorin laji nykyään, "koska sadismin kieli on ainoa kieli maailmassa". Hyvää lastihuumoria ei hänen mukaansa voi enää tehdä, ja hän karsii siitä, että ihmiset eivät aina ymmärrä hänen kiertoteitteä ilmeistä aggressiivista huumoriaan. Sensuuri on saanut aikaan sen, että koko Brasilissa pystyy elämään vain viisi työllistettyä pilapiirtäjää, hän väittää. Henfilkin on Riossa ja hänellä on kuulemma suuri ihailijakunta. Hänen töitään näkyy useissa lehdissä. Ihanteita ovat Mafalda, Al Capp ja Don Martin.

Kuuban lehdistössä rönsyää rikas sarjakuvaa ja pilakuvamaailma, jossa muoto on näköjään usein lainattu Euroopasta ja Yhdysvalloista, mutta sisältö on aivan omintakeista. Piirtäjät ovat taiteilijoita, piirtäminen otetaan erittäin "vakavasti" ja pilalehdillä on suuret levikit.

Palante on vanhin nykyisistä pilalehdistä. Se koki nousun silloin kun sen päätoimittajaksi tuli NUEZ, Kuuban ehkä tunnetuin pilapiirtäjä, joka alkoi työllistää ammattitovereitaan. Nuez on erittäin tuottelias, ja esim. kommunistipuolueen pääjärjestyksen johtaja ja Kuuban ainoa koko maahan leviävä sanomalehti Grenma käyttää eniten jhänen piirroksiaan, melkein joka numerossa. Nuez on julkaissut useita kirjoja. Hän aloitti piirtämisen heti vallankumouksen jälkeen, ja hänen mielipaiheitaan ovatkin partaiset sissit, Vietnam ja USAn pilkkaaminen. Hänen - kuten monen muunkin piirtäjän - suosituimpia hahmojaan ovat olleet Johnson ja Nixon, jota kuvataan eri muodoissa: merirosvona, eläimenä, hitlerinä. Nuezin pilat ovat sanattomia mutta poliittisesti selväsanaisia. Kuvat ovat voimakkaasti tyyliteltyjä ja niiden den tarkoitus ei ole vain julistaa vaan myös naurattaa.

Toinen pilalehti on DOT, joka on nuorikommunistien lehden taoloid-kokoinen liite ja melkein täynnä piirroksia ja sarjakuvia. Sarjoja näkyy tulevan myös ulkomailta, ja Disney-sarjoja julkaistaan Pionero-lastenlehdessä Disneyn nimen kera mutta ilmeisesti Domingo Garcian uudestaan piirtämänä ja/tai tekstittämänä. HERNAN H:n hauska Gugulandia lienee Kuuban suosituin sarjakuva. Se kertoo nyky aikaan vertautuvasti primitiivisestä Gugulandia-maasta.

RIUSIN KIRJASTA "CUBA FOR BEGINNERS"

PADRONCITO VAMPEYRI ON KIINNOSTUNUT UHRIN VERI-
RYHMÄSTÄ

PAULO TAPAA YLEÄPTÄEN YSTÄVIÄ MPLA:N
SARJAKUVASSA

Muissa kuubalaisissa sarjakuvissa esim. pilkataan Teräsmiestä, Prinsssi Rohkeasta, Hazardia ja Tarzanin.

BLANCO on Suomessakin tunnettu piirtäjä, joka Nussin tavoin pyörii Vietnamin ja siissiteemojen ympärillä. Muista on mainittava TOMY, MANUEL, ALBE ja QUERRERO. Kaikki eivät ole ilmi poliittisia vaan paremminkin surrealistisia; niin myös CHAGO, jonka mielenkiintoista pilakuvakirjaa El Humor Otri on saanut Euroopastakin halvalla hinnalla. Vuonna 1947 syntynyt PADRONCITO ansaitsee maininnan muuntumiskykyisenä taiteilijana, joka tuntee mustan huumorin omakseen. Ainakin ennen hän teki Vampiros-sarjaa eli keksi lukemattomia pilakuvavariaatioita vampyyri-aiheesta. Hän on tehnyt myös sarjakuvia ja pilakuviinkin hän sijoittaa tekstin puhakupliin.

Kuubalaisesta piirroskulttuurista kiinnostuneiden kannattaa tutustua Prensas Latinan uikrmaille levittämään Cuba Internacional-aikakauslehteen (vain espanjaksi ja venäjäksi), jossa näkyy olevan usein perinpohjaisia esittelyjä ja haastatteluja. Myös DDT:tä, Palentia ja Pioneros maksaa vaivan katsoa.

Chile on maa, jossa viime aikoina on erityisen karvaasti koettu, ettei kulttuurin kansallistaminen ole yhtä nopeasti tehty kuin kaivosten kansallistaminen. Amerikkalainen kulttuuri on hyökkäyskannalla ja vielä vahvoilla. Uutta sarjakuvaa näkyy kuitenkin syntyneen. Se kuvastaa kunkin ajankohdan vaikeuksia vasemmistohallituksen taistelussa ja levinneen lähiin opiskelijapiireihin.

Sitten Afrikkaan. Portugalin siirtomaissa on lopulta alettu tehdä kirjoja kansalle kansan omilla ehdoilla. Näitä erittäin mielenkiintoisia teoksia on meidän onneksi helppo saada (esim. Kirjavintin kautta Helsinkiä), sillä Ruotsi on solidaari afrikkalaisten taistelulla, ja kirjat painetaan Ruotsissa.

Portugalin Guinean vapautusliikkeen PAIGC:n kunioitettava saavutus on piirroksain ja osin valokuvain kuvitettu sapinen, jota tietysti käyttävät sekä lapset että aikuiset. Tämä kirja O Nosso Livro on PAIGC:n sosiaal- ja kulttuurikomission työtä ja painettu nelivärisenä Uppsalassa. Osia on kolme. Käy kielien oppikirjasta kenelle tahansa.

Kirja esittää havainnollisesti lapselle läheisiä asioita korostetun afrikkalaisesta, ei-portugalilaisesta vaikka kieli onkin portugalia. Jos sapinassa näkyy portugalilaisia, he ovat pahoja miehiä, jotka committavat kyllä ja joita vastaan taistellaan. Kirjan myötä lukija oppii tuntemaan myös PAIGC-puolueen.

Toinen saavutus on MPLA-liikkeen piirtäjän kuvittama tarveysoppi-lääkärikirja, joka on ainoa alan oppikirja Angolan vapautetuilla alueilla. Valitettavasti tässäkin kirjassa ei ole piirtäjän nimeä. MPLA:n afrikkalainen piirtäjä on tehnyt myös sarjakuvakirjan Vägen till gerillan, joka on Ordfrontin julkaisema ja ollut saatavilla ainakin Kirja-

ALGERIALAISEN LASTENLEHDEN VAPAAUSTAISTELIJASANKARI

vintistä. Kirjaneen on kauttaaltaan motteestonca eurooppalaistyylissä sarjakuva. Se kertoo kuinka oppimaton angolalaispoika pääsee jäseneksi kurinalaiseen sissiliikkeeseen. Jälleen mukava oppikirja: se antaa tietoja vapaustaistelun luonteesta ja Portugalin siirtomaavallasta.

Afrikasta puhuttaessa muistetaan tietysti Jeune Afriquen ennen julkaisema sarjakuva SERAPHINA, joka kertoi kolmannen maailman kansoja puoltavasta ylinalaisesta. Autenttisempi sankari on algerialainen agentti SM-15 alias Mourad Saber. SM-15:stä on tehty monta sarjakuvakirjaa. Ne tunnetaan ulkomaillakin ja ne ovat Pohjois-Afrikan myydyintä kirjallisuutta (ahkå koreanin jälkeen). SM-15 on älykäs, kylmäverinen ja muhameittilaistaitain siveellinen huimapäätä, Israelin imperialismin ja CIA:n vannoutunut vihollinen. Hän seikkailee aina Etelä-Amerikassa ja Afrikassa asti. SM-15-kirjoja julkaisee Algerian virellinen kustantamo SNED. Tämä arabien "James Bond" seikkailee myös ranskaksi, ja romaanikirjoittajan nimenkin takana onkin käi ranskalaisyyntyinen mies.

"Kolmannen maailman kuvien" yleisin aihe on tietysti Vietnam ja Pohjois-Vietnamia (ja Pohjois-Koreaa toimine japanilais- ja amerikkalaisvasteisina pilakuvineen) pitäisi tietysti myös käsitellä tässä yhteydessä. Sen maailmankolkan kuvista kuitenkin joskus toista.

ARABIEN TOIVO:
AGENTTI SM-15

UUSIA LEHTIÄ JA JULKAISUJA

Versinaisten harrastelijalehtien, ts. fanzineiden ohella ilmestyy Ranskassa myös suuri joukko amatöörisarjakuvalehtiä, joista jotkut pitävät itseään undergroundin kuuluvina. Niinpä niiden kaikkien toimitukset rajoittuvatkin muutamaan pariin, mutta sitäkin innokkaampaan yksilöön. Niitä on monenlaisia sanoma-lehtipaperilla painetuista kiiltopahvikantisista, sisältä vaihtelee tason puolesta melkoisesti, mutta joissakin lehdissä saattaa kohdata jo tunnustettujen ammattilaistenkin töitä, tosin salainen suojaamassa. Koska ne ovat halpoja ja koska ulkomaankirjeisiin tunnetaan niiden piirissä vastattavan melko sukkelaasti, niihin kannattaa tutustua. Sitäpaitsi ne ottavat mielellään materiaalia julkaistavaksi. Tässä muutama:

DANDY, 3.50 FF, Yves Belletante, 17 rue Jean Jaurès, 74 Annecy, France.
GERTRUDE, 2 FF, Antoine Valma, 36 rue de Dunkerque, Paris 10, France.
MINUIT, 2.50 FF, Bernard Lapierre, 4 rue Jean Mermoz, 78220 Viroflay, France.
NOTA BENE, 2.50 FF, M. Foulet, 9 rue des Messageries, 75010 Paris, France.
ZINC, 2 FF, 62 rue de Dunkerque, 75 Paris 9, France

Belgia ja Ranska

Tip-Top: Runsaasti kuvitattu 30 offset-sivun fanzine. Kukin numero omistettu yhdelle tai parille piirtäjälle. Pikku-uutisia, tilanne fanzine-rintamalla. Ilmestyy 4 kertaa vuodessa. Numeron hinta 30 Fb. Patrick Sigal, 85 Boulevard Mettawie, Bruxelles 1080, Belgique.
N:o 3: Piirtäjä Christian Denayer'n haastattelu. (Patrick Lomen, Yaleki), pikku-uutisia, pilapiirtäjä Picha. Uusintapainatuksena Heroic-Album-sarjassa ilmestynyt M. Moniquet'n Aviorix, ensimmäinen osa.

Valkis: Kuvitettu 20-sivuinen monista, ilmoittaa tulevaisuuden julkaisemaan ennenkaikkia amatööripäättäjien tuotteita, mutta joka numerossa on olava myös artikkeli amatilaisesta, uutisia harrastelijalehdistä ja sarjakuvalehdistä. Numero 1.50 FF. Frédéric Laffue, 9 rue Marengo, 33000 Bordeaux, France.
N:o 1: Piirtäjä Malik haastateltavana. Malikin hyvät ja huonot puolet, M:n bibliografia, pikku-uutisia.

D & Magnus: 10-sivuinen uutismonista. Siis fanzineita, sarjakuvalehtiä ja -kirjoja ynnä muita mielenkiintoista. Numero 1 FF, 6 n:o 5 FF, 12 n:o 10 FF. Eric Batard, rue Kléber, 37500 Chinon, France.

Submarine: Kuudesti vuodessa ilmestyvä suurikokoisen 30 sivun offset-zine. Haastatteluja, amatöörisarjakuvia, kritiikkiä, fanzineja. Numero 2.50 FF, vuosittainen 15 FF. Marc Minouatchine, 5 rue des Chantiers, 75005 Paris, France.
N:o 2: Jean Frappat'n haastattelu, amatöörisarja Ophélie, vuoden 72 tilinpäätös, Pif, Spirou, Tintin ja Mickey-lehtien osalta. Katsaus myös Phénix-fanzinien viime vuoden aikaansaannoksiin. Peri amatöörisarjaa lisää ja fanzine-uutisia. IV sarjakuvakonferenssi Pariisissa.

Le Beaver, 16 ja 19, tammí-helmikuu 1973. Kanadalainen uutislehti. Edellisessä numerossa mm. Tarzan-piirtäjä Burne Hogarthin haastattelu, kirjoitit, valittele Beaverin avustajan Ralph Alphonsen vuoksi, oikku-uutisia, mm. Tom ja Jerry-elokuvien raakuuden Englannissa herättämästä metelistä. Jälkimmäisessä numerossa kerrotaan, ettei Alphonsen olekaan kuollut, koko juttu keksittiin vain lehden taloudellisen tilan kohentamiseksi. Luolasarjakuva Alley Oopin piirtäjä V.T. Hamlin on luopunut työstään, jota jatkaa Dave

Graue. Pitkälti uutisia piirrettyistä elokuvista mm. Olaneystä, raportti Luodon kahdeksansilta sarjakuvapäiviltä, uutisia Euroopasta ja Quebecistä, lehti- ja kirja-arvosteluja, mm. Kaukonnen ja Kempin sarjakuvahistoriikkista. Tämä kuten muutkin silmiimme sattuneet ulkomaiset arvoinnit pahoittalee kirjan suomenkielisyyttä, koska - arvelee kriitikko - opuksesta olisi ollut iloa tiedonjanoisilla sarjakuvaharrastajilla kautta maailman. Beaverin 19. numeron päättää raportti Kanadan toisilta science fiction-päiviltä, joiden nimenä oli Cosmicon II.

Zounds: Yksi uusi fanzine lisää. Tämä on 12-sivuisen kuvitettu monista, arvosteluja, lukijain palsta (niin ne toiset, jotka todella SAAVAT lukijainpostia) amatöörisarjakuvia, pikku-uutisia. Numero 2.20 FF, 6 n:o 11.50 FF. Jacky Goupil, 5 rue Rouget de Lisle, 92150 Suresnes, France.
N:o 1: Espanjan sarjakuvamerkinat, amatöörisarjakuvia, uutisia. - T.R.

UUSIA JULKAISUJA

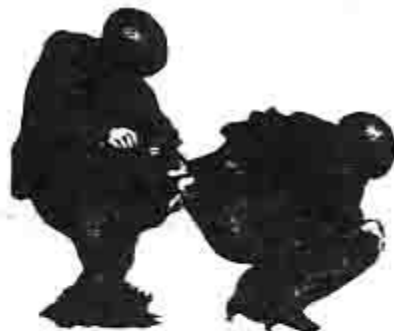
Kustannus Oy Williams on äskettäin alkanut julkaista muutamia uusia sarjakuvalehtiä. Niitä ovat Calimero (jonka sarjat ovat italialaisten alkuperästä), Hevosshulli (artikkelit ruotsalaisia, sarjakuvat Veikko Savolaisen osittain, osittain espanjalaisia alkuperästä), Nalle (piirtäjä ruotsalainen Rune Andrésson), Kasper ja Vekkulat (kumpikin amerikkalaisia, alkuperäinen julkaisija Harvey Publications), Päivi (tyttöjen lehti, jossa on myös sarjakuvia), Viidakon korkeajännitys (englantilaisista aineistosta) ja Moku (amerikkalainen Sad Sack-sarja, alkuperäinen julkaisija Harvey; mukana myös ruotsalaisia aineistosta). Kevään kuluessa on tulossa vielä kaksi Hanna & Barberan sarjakuvalehteä, Pahainen peroni (Dastarly & Muttley) ja Käärä-Katti ja Päri-nä-Hiiri (Motormouse & Autocat), sekä niinikään amerikkalainen Eläintohtori Ooolittle, joka pohjautuu taannoiseen samanaikaiseen elokuvaan.

Otalvalta on äskettäin ilmestynyt uusi Tintti-kirja, Sininen lootus. Lisäksi on kevään aikana tulossa kaksi Lucky Luke-albumia, Billy the Kid -pikku nappula sekä Daltonit tekevät parannuksen, 4 ässästä ilmestyy albumi 4 ässä ja pyhä lehmä.

Sanoma Oy:n kirjankustantamo julkaisee kevään kuluessa albumit Asterixia (A. ja kadonnut kilpi, ilmestyy helmikuun lopulla), Ahmed Ahnetta (Hulluttelupäivä, ilmestyy maalikuussa), Tenavia (Siinä sitä ollaan, Jaska Jokunen), Aku Ankan taskukirjaa (kaksi kirjaa) sekä Aku Ankan klassikot-sarjaa, Mikki Hiiren kulta-ajan ja Mafaldan julkaiseminen on ainakin tällä tiedämällä ja ainakin toistaiseksi keskeytetty - kumpaakin päätöstä täytyy valitella, koska kyseiset sarjat kuuluvat Sanoman perheisiin julkaisuihin.

Italianssa on ilmestynyt Sergio Trincheron laatima piirrettyjen filmien sankareita käsittelevä kirja nimeltä "I grandi eroi": historia Winsor McCayn Gertie-dinosauruksesta (1909) Fritz (Kova Kolli) the Cat'in (1972). Kirjan hinta on 4 200 liiraa, kustantaja Ernesto Gremese, via Cola di Rienzo 136, Roma 00192.

"The Great Canadian Comic Books". 40-luvun kanadalaisista sarjakuvatuotannoista, jota ei aikaisemmin ole ollut saatavissa. II maailmansodan aikana oli pulaa jenkki-sarjoista, joten omat väitettiin tällöin... Hinta 15 dollaria, Peter Martin Associates, 35 Britain Street, Toronto, 229 Ontario, Canada.

TÄSSÄ PIENI MAKUPALA MINUIT-LEHDESTÄ

SOTAN SUN TÄTÄ

Jean Taoc on perustanut sarjakuvaseuran Tahitiin. Kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä osoitteella: B.P. 1205, Papeete, Tahiti. Yhdistys, jonka nimi on Pacific Club of Comics, on erikoistunut monien muiden lailla julkaisemaan uusintoina vanhoja amerikkalaisia sarjakuvia. Viimeksi ovat vuorossa olleet Lee Falkin ja Phil Davison Mandrake (vuosilta 1934-1936) ja Alex Raymondin Jungle Jim (vuosilta 1936-1939).

Ranskalainen Phénix, luultavasti arvovaltaisin sarjakuvista tällä hetkellä kirjoitettava, tosin tavausvirheisiin tavan takaa syyllystyvä lehti, kertoo uutispaletallaan Suomen kirjeenvaihtajansa "Hiekki" Kaukorannan yhdessä J. Kemppisen kanssa julkaisemasta 237-sivuista tärkeästä teoksesta nimeltä "Saraja-Kuivat". Kirjaa väitetään arvostelijoille välttämättömäksi sen erinomaisen aineiston takia. Phénixin lukijat saavat tilata kirjaa Otavan laakapainosta Helsingistä.

Federico Fellini on hiljattain alkanut tehdä Roomassa elokuvia Mandrakesta eli Taika-Jimistä. Mandrakea esittää Marcello Mastroianni ja Mardaa Claudia Cardinale; Lotharin esittäjän nimi ei ole tiedossa. Filmä on jo kauan ollut suunnitteilla, sillä keskustellessaan v. 1965 Francis Lacassinin kanssa Fellini totesi, että hänellä on suunnaton halu tehdä elokuva tästä aiheesta, mutta että hän ei toistaiseksi ole pystynyt ryhtymään tuumasta toimeen. Kuten tiedetään, Fellini on aikoinaan kirjoittanut sarjakuvakäsikirjoituksia ja sarjakuvan vaikutus eräissä hänen filmeissään on ilmeinen.

Piirretty filmi "Lucky Luke ja Daltonin veljekset" menee tätä kirjoitettaessa 11. viikkoa Helsingissä. Goscinnyn, Morrisin ja Pierre Tchernian yhteistyönä syntyneenä ranskalais-belgialaista elokuvaa voi pitää varsin onnistuneena, paljonkin parempana kuin esim. meillä TV:ssä sekä teatterissa nähtyjä Asterix-filmejä. Filmin on koottu juonilainekia enemmän kuin yhteen sarjakuvapisodeihin voi yllänsä mahdollistaa, ja tätä Goscinnyn onkin pitänyt animaatioelokuvan hyvänä puoleena sarjakuvaan verrattuna: mukana ovat nyt yhdellä kertaa intiaanit, uudisasukkaat, ratsuväki sekä Daltonit ja muut konnat. Monet tilanteet ja gagit ovat tuttuja jo sarjoista, mutta tulos ei kuitenkaan ole pelkkä vanhojen parhaiden palojen antologia vaan hyvin toimiva, omaperäinen kokonaisuus.

Filmistä on tehty meilläkin saatavissa oleva runsaasti kuvitettu kirja "Histoire d'un dessin animé: Lucky Luke" (Erään piirrosfilmin tarina: L.L.), hinta n. 17:40. Kirjassa kerrotaan filmin juoni, kuvataan sen tekovaiheita ja selvitetään elokuvan tapahtumien todellista historiallista taustaa. Mainittakoon, että tanskalainen Sarienyt-fanzinen (kts. Infor 1972:6) joulukuun erikoisnumero on kokonaan omistettu Lucky Lukelle. - Lucky Luke-kirjoja on toistaiseksi ilmestynyt suomeksi kuusi, ja tänä keväänä tulee kaksi lisää. Uudessa Suomessa menee myös parhaillaan kerran viikossa muuan varhaisempi jakso Dalton-veljesten rikollisen uran alkuvaiheista.

ENGLISH SUMMARY

Comics society of Finland, Box 927, SF 00101 HKI 10.

Fee for membership 8 Fmk (kids under 16 4 Fmk). Can be paid to Postisäästöpankki (Bank) account number 35164-9. Sarjainfo six times a year.

Future publications (with co-operation of other instances)

- The lectures held in the Pop Culture Seminar last September will be published as a book
- Possibly an anthology of amateur comics
- Teaching material for schools

Events

- Pekke Puupää days in Turku
- Participation in Jyväskylän kesä - Jyväskylä Summer and Helsingin juhlat viikot - Helsinki Festival
- Possibly a comics auction

Other publications in Finland

- Williams' Magazines
- Calimero (Italian comics)
- Hevosshulli (Finnish and Spanish)
- Nalle (Swedish)

Kasper, Vekkulat (both American)
Viidakon korkeajännitys (British)
Moku (Sad Sack)

- Sarjia 1973:1 (Finnish comics)
- Tapeus "Keuruu": an "ethnologic" comic book by Dittinen, Tuomisto, Kunnas, Salmi
- The publication of Mafalda and old Mickey Mouse strips (Mikki Hiiren kultaaika) has been stopped at least temporarily
- A collector's prize catalogue of Finnish comics is going to be published by a second hand book shop in Helsinki. About 100 pp. In Finnish, Swedish, English. To be published regularly.

In this Issue of Sarjainfo

- Comics in West Germany
- Comics in the Third World (South America, Africa)
- Finns & Comics: the most popular comics are American: Blondie and Donald Duck, then Peanuts, Beetle Bailey, The Wizard and Id, Drop-outs, Boner's Ark etc. They are mostly read in newspapers, although many are published in comic books and magazines
- Books and fanzines are reviewed
- The Lucky Luke film has been a considerable success in Helsinki

PEKKA PUUPÄÄ- PÄIVÄ TURUSSA LAUANTAINA 17.3.1973

Turun ylioppilasteatteri esittää Pekka Puupää-musikaalin.

Kinolassaa voi katsoa filmin "Pekka Puupää ketjukolarissa"

Pekka Puupää-hattu annetaan ansioituneelle suomalaiselle sarjakuvapiirtäjälle.

Muutakin sarjakuviin liit. yvää ohjelmaa.

Illalla vietellään iltaa ja perustetaan Sarjakuvaseuran Turun osasto.

Meitä on porukkaa lähdössä Helsingistä.

Matkalipun hinta on 22 markkaa tai vähemmän jos saadaan suurempi joukko liikkeelle.

Tuletko mukaan?

Ilmottaudu Sinikka Koskiselälle puh. 57 88 22 (työaikana) viimeistään 12.3.1973 mennessä. SITOVASTI.

Ilmottautuneille sihteeri lähettää kirjeen käytännön asioista.

JOKA IIKKA TURKUUN 17.3.!!!

ILTOJEN KUVIEN PIIRTÄJIEN KURSSI JYVÄSKYLÄN KESÄSSÄ 26-29.6. 1973

Alkutietoja Sarjakuvaseuran jäsenille:

- opettajiksi ovat lupautuneet tässä vaiheessa taiteilijat Alho, Tanttu, Savolainen, Hurmerinta
- kurssille valitaan työnäytteiden perusteella 30 oppilasta
- hakusika menee umpeen maaliskuun lopussa.
- Sarjakuvaseuran sihteeri ja Osmo Jokinen menevät tiedotustilaisuuteen 22.2.1973.
- Jos haluat aineistoa ja lähempiä tietoja ja olet Seuran jäsen lähetä postilokeroon nimesi ja osoitteesi (huom. varmuuden vuoksi myös kesäkuun osoitteesi) (huom. n:o 2. Sihteeri pitää kuvallisia postikorteista)

MUUSTA MEITÄ LÄHELLÄ OLEVASTA OHJELMASTA JYVÄSKYLÄN KESÄSSÄ KERROTAAN SEURAAVASSA INFOSSA.

SUOMEN SARJAKUVASEURA KIITTÄÄ
FAKTORI KAUUNO FORSSTENIÄ HÄNEN
TEKEMÄSTÄÄN KORVAAMATTOMASTA
TYÖSTÄ TAMAN LEHDEN HYVÄKSI

PAINOPAIKKA:
TTO/GRAAFISEN TAITEEN LAITOS
1973